ΕΤΟΣ Β'. ΜΥΤΙΛΗΝΗ — Τετάρτη τῇ 9η Ἰανουαρίου 1913 ΑΡ. 257

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐτησία		Ἑξάμηνος	
Πρωτευούσῃ	Γρ. δρ. 70	Πρωτευούσῃ	Γρ. δρ. 40
Χωρίοις-Κράτει	» » 85	Χωρίοις-Κράτει	» » 47
Ἐξωτερικῷ	Φρ. χρ. 25	Ἐξωτερικῷ	Φρ. χρ. 14

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ. 10.

ΛΕΣΒΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑΝ - ΤΕΤΑΡΤΗΝ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διὰ πᾶσαν ἀγγελίαν, διαφήμισιν καὶ διατριβὴν
Ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Ἀποδείξεις πληρωμῆς μὴ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ θεωροῦνται ἄκυροι.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις:
"LESVOS„-MÉTELIN

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΑΡΙΘ. 9

Διευθυντὴς - Ἰδιοκτήτης: Ν. Α. ΤΑΧΤΑΤΖΗΣ

Η ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ ἐξεφροσύνη ποῦ ἐπέδειξαν οἱ Τοῦρκοι συμπολῖται μας καὶ ἀπ' ἀρχῆς μὲν τῆς Ἑλληνικῆς Κατοχῆς, ἰδιαιτέρως ὅμως τώρα ὅτε συζητεῖται μεταξὺ τῶν πρεσβευτῶν τοῦ Λονδίνου ἡ τύχη τῶν νήσων μας καὶ ἡ ἐπίσημος Ἰταλία ὑποκινουμένη καὶ ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν δύο αὐτῆς συμμάχων Αὐστρίας καὶ Γερμανίας εὐσηγήθη τὴν γνωστὴν πρότασιν περὶ αὐτονομίας αὐτῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου.

Μὲ σπανίαν διορατικότητα καὶ εἰλικρίνειαν, ἀπείρως ἀνωτέραν ἐκείνης ποῦ ἐχαρακτήρισε τοὺς θλιβεροὺς καὶ μεγαλωνύμους διπλωμάτας, οἱ ὁποῖοι ἀξιοῦν νὰ κανονίζουν τὰς τύχας τῶν λαῶν, ἐξέφεραν τὴν ἐτυμηγορίαν των ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ προτάσεως καταδικάσαντες αὐτὴν εἰς τὸ ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως ψήφισμα, τὸ ὁποῖον ἐπέδωκαν πρὸς τὸν Διοικητικόν μας Ἐπίτροπον κ. Σ. Στελλάκην ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Ι. Μουφτῆ ὅπως διαβιβασθῇ εἴς τε τὴν Κυβέρνησιν μας καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Εὐρώπης. Ἐν αὐτῷ ἀπεριφράστως ἐδήλωσαν, ὅτι ὡς Τοῦρκοι μὲν θὰ ἐπεθύμουν βεβαίως τὴν ἐπάνοδον των εἰς τοὺς κόλπους τῆς Τουρκίας· ἀλλ' ἂν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον ἀποκρούουν πάσῃ δυνάμει τὸ περὶ αὐτονομίας σχέδιον καὶ οὐδεμίαν ἄλλην ἀποδέχονται λύσιν πλὴν τὴν τῆς πλήρους καὶ ὁριστικῆς ἑνώσεως τῶν νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁμολογουμένως ἰσχυρότερον κόλαφον τούτου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λάβῃ παρὰ δικαιοτέρας χειρὸς τὸ κακόβουλον αὐτὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὠχυρούμενον ὄπισθεν τῶν γνωστῶν ἰσορροπιῶν καὶ τῶν ἄλλων κενῶν τῆς διπλωματίας λέξεως κάκιστα συγκρύπτει πλέον τὰς συμφεροντολογίας, τὰς ἐκμεταλλεύσεις, τὰς ἀπομυζήσεις καὶ τὰς προηγουμένας τῶν κατακτήσεων ἐπιρροὰς δι' ὧν ἡ ὀπισθόβουλος αὐτὴ διπλωματία, ἐξαντλοῦσα τοὺς λαούς, ἐπιδιώκει τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοτίων σκοπῶν της.

Διότι ἐκ μακρᾶς πείρας διδαχθέντες ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ ἔχοντες πρὸ αὐτῶν ἀσπαῖρον τὸ παράδειγμα τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου οἱ νησιωτικοὶ πληθυσμοί, μηδ' αὐτῶν τῶν Τούρκων ἐξαιρουμένων, κάλλιστα ἀντιλαμβάνονται τὸ τί τους περιμένει προκειμένου νὰ αὐτονομηθοῦν μετὰ ἢ ἄνευ τῆς ἐπικυριαρχίας τοῦ Σουλτάνου. Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν αἱ νῆσοι θὰ παρουσιάσουν τὸ οἰκτρότερον θέαμα τῶν κομματικῶν ἐρίδων, τῆς ἀναρχίας καὶ τοῦ ἀλληλοφαγώματος, πρὸς μεγάλην μὲν χαρὰν τῶν τρεφόντων ὀπισθόβουλα ὄνειρα Εὐρωπαίων, πρὸς μεγάλην δὲ συμφορὰν τῶν νησιωτῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῶν Τούρκων, ὡς μελλόντων νὰ μειονοψηφῶσιν, ἄνευ πατρικῆς ὑπεράνω αὐτῶν καὶ ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως σεβομένης καὶ ὑποστηριζούσης τὰ δίκαιά των. Καὶ τοῦτο θὰ εἶναι ἡ ἐλαφροτέρα μορφὴ τοῦ κακοήθους αὐτοῦ ὄγκου τῆς αὐτονομίας ἐὰν οὗτος περιορισθῇ μόνον μέχρι τοῦ σημείου εἰς ὃ ἔφθασεν ἐν Σάμῳ καὶ δὲν ἐπιφέρει τὰς καταστροφάς, τὰ αἵματα τοὺς σπαραγμοὺς καὶ τὰς ἐρημώσεις, τῶν ὁποίων ἐπὶ αἰῶνα ὁλόκληρον ἡ Κρήτη ἐγένετο θέατρον ὁμοῦ καὶ θῦμα. Ἐὰν δὲ εἶναι εἰλικρινεῖς—καὶ εἶναι—αἱ δηλώσεις τῶν τελευταίων τούτων ἡμερῶν, αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς τὰ ψηφίσματα, προφανὲς εἶναι ὅτι, θὰ παρουσιάσωμεν τὸ θέαμα τῆς δευτέρας ταύτης μαρτυρικῆς νήσου.

Εὐνόητον λοιπὸν ἦτο ἡ πιθανή, ἡ βεβαία αὐτὴ ἄποψις τοῦ ἑτέρου ἐκ τῶν δύο τούτων ἐνδεχομένων νὰ συγκινήσῃ τοὺς συμπολίτας μας Τούρκους, οἱ ὁποῖοι ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτῶν πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα των Λέσβου, καὶ ὑπεραμυνόμενοι τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἡσυχίας ἑαυτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, ἐπροτίμησαν νὰ διατυπώσουν καθαρὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀντίληψιν των ὑπὸ τύπον οὐδεμίαν ἐπιτρέποντα ἀμφιβολίαν περὶ τῆς αὐθορμήτου εἰλικρινείας των, ὅπως προλάβουν τὴν ὕπουλον τὴν δολίαν λύσιν τὴν ὁποίαν προτείνουν ἐνδιαφερόμεναί τινες Δυνάμεις πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδιοτελῶν σκοπῶν καὶ σχεδίων. Καὶ τοῦτο τιμᾷ κατ' ἐξοχὴν τὴν ὀρθότητα τῆς ἀντιλήψεως τῶν ἐν λόγῳ συμπολιτῶν μας, ἐφ' ᾧ καὶ ἀπὸ ψυχῆς τοὺς συγχαίρομεν.

ΤΟ ΜΟΙΡΟΛΟΪ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

[Εἰς τὰ 1789 ἐδημοσιεύετο ἕνα ἐλεγειακὸ ποίημα τοῦ μεγάλου Τούρκου ποιητοῦ Χαλὴλ Ἐφέντη, Ἰμάμη τοῦ Τζαμίου τοῦ Σουλτὰν Σουλεϊμάν. Ἡ Τουρκία εἶχε τότε περάσει ἀπὸ συμφορὰς ἀναλόγους πρὸς τὰς τοῦ 1912. Καὶ ὁ ποιητὴς ἔκλαιε τὴν τύχην τῆς πατρίδος του. Τὸ ποίημά του θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐγράφη προφητικῶς καὶ διὰ τὴν σήμερον περίστασιν. Διὰ τοῦτο τὸ δημοσιεύω μεταφρασμένον ἐλευθέρως, ὡς ἀντίλαλον καὶ τῆς συγχρόνου τουρκικῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία δὲν εὑρίσκεται σκορπισμένη εἰς τὸν τωρινὸν σωβινισμὸν τῶν ἐφημερίδων ἀλλὰ μέσα εἰς τὸν καϋμὸν τοῦ ποιητοῦ.]

Ὠϊμένα! Ἀπάντεχα ἔπεσεν ἡ τίμια μας ἡ χώρα
Στοῦ ὀχτροῦ τὴν ἀγκαλιά,
Καὶ κάτω ἀπ' τὴ νικήτρα τους κορώνα —γιὰ δὲς— τώρα
Περήφανοι οἱ Γκιαούρηδες οὐρλιάζουν σὰν σκυλιά.

Τὰ γυμνωμένα τους σπαθιὰ μ' ἀστραφτερὲς λεπίδες,
Σ' ἕνα γιουρουῦσι ρήμαξαν τῶν κάστρων τὴν πλαγιά
Κ' ὁ Τοῦρκος τώρα σέρνεται μὲ μαῦρες ἁλυσσίδες
Στὴν ἄτιμη σκλαβιά.

Τ' ἀστροπελέκια τ' ἄγριά τους ἀπ' τ' ἄγριά τους κανόνια
Ἐκάψαν κάθε πύργου μας τὴν πειὸ ψηλὴ κορφή,
Καὶ σὰν ποτάμια ἀπὸ φωτιὰ κι' ἀπὸ τὰ καταχθόνια
Πλημμύρησαν στὴ Ρούμελη τῆς πίστης μας οἱ ὀχτροί.

Στοῦ πόνου τὸν ἀντίλαλο συννέφιασεν ἡ πλᾶσι.
Οἱ ἄνεμοι ἐγριάξαν· φούσκωσεν ἡ θάλασσα ἄσπρη ὡς κάτου
Καὶ τὴν βαρκοῦλα ἐτίναξε στὸν ὄχτο, πῶχει σπάσει...
— Κ' ἔτσι ἡ Τουρκιὰ τὸ μήνυμα ἐπῆρε τοῦ θανάτου!

Καὶ τώρα κλαῖμε· κ' αἷμά μας σκορπᾶ τὸ κάθε δάκρυ.
Πάει ἡ παντιέρα, ἐκύλισε στὴν λάσπη τοῦ χαμοῦ,
Πᾶν τὰ θεμέλια τῆς γενιᾶς τοῦ Ὀσμάνη ἀπ' ἄκρη ὡς ἄκρη,
Καὶ ἡ Πόλι ἀνοίγει διάπλατα στὸ φόβο τοῦ ἐρχομοῦ..

Τώρα ἡ γυναῖκες, τὰ παιδιὰ κ' οἱ τρομαγμένοι οἱ γέροι
Μὲ στεναγμοὺς γυρεύουνε τὸ ἀρχαῖο γενιτσαρειό.
Μὰ τὰ λιοντάρια χάθηκαν σὲ σκλαβωμένα μέρη
Μακρυὰ ἀπ' τῆς πόλης τὴν ἔρμια καὶ τὸ νεκρὸ χωριό.

Κι' ὅμως στὸν πόλεμο ἔφυγαν περήφανοι οἱ πασσάδες
Γιὰ νἄμπουν στῶν γκιαούρηδων τὴ γῆ μὲ Δόξα ὁρμῆς!
— Μὰ πίσω μπρὸς γυρίσανε τρεμουλιαστοὶ φυγάδες,
Κι' ἂν χάσαν κάτι οἱ ἄπιστοι, χαθήκαμε κ' ἐμεῖς.

Κι' ὅμως ταμπούρια πέσανε [illegible] πεσκέσια,
Κι' ἐλούφαξαν στὴν νίκη μας οἱ ὀχτροί μας στὴν ἀρχή·
— Μὰ μὲ καινούργια δύναμι κι' ὁρμὴ παλικαρίσσια
Ἀγάλια, ἀγάλια ἡ χώρα μας ρημάχτηκε ἡ φτωχή.

Κι' ὅμως γκρεμνίστηκε ὁ τρανὸς Βεζύρης στὴν πατρίδα,
Γιατ' ἦταν νάνος ἥρωας γιὰ πόλεμο τρανό,
Κι' ἄλλο βεζύρη ἀνέβασε τῆς Νίκης ἡ ἐλπίδα,
Ποῦ σ' ἄλλα χρόνια ἐφύλαξε τὸν τόπ' ἀπ' τὸ γκρεμνό.

Μὰ πάλι ὁλοῦθε οἱ κάμποι μας προυμύτιζαν καὶ πάλι
Δὲν σταματοῦσε ὁλοῦθε τὸ φευγιό.
Κι' ἦλθε ὁ χειμῶνας, κι' ἔφθασαν βεζύρηδες μεγάλοι
Καὶ στὸ Διβάνι μοίραζαν βουλὲς λογιῶ λογιῶ!

Καμμιὰ στ' ἀσκέρια τὰ ἔρημα πολεμικιὰ βοήθεια!
Τὰ κάστρα τους κατάκλειστα κι' οἱ ἄνθρωποι μαζύ·
Κι' ὁ πόνος μας ἀτέλειωτος στὰ ρημαγμένα στήθια
Καὶ ψεύτικ' ἡ ἐλπίδα μας στὴν Δόξα τῶν Γαζῆ.

Φώτισε, Ἀλλάχ, μὲ πειὸ ἁπαλὸ τὸ μάτι τὴ φυλή σου·
Τὴ δύναμί σου σκόρπισε σὲ χέρια καὶ σπαθιά·
Ἐσὺ τὶς ἁμαρτίες μας συγχώρνα καὶ σπλαχνίσου
Καὶ σβῦσ' ἀπ' τὰ γραμμένα μας τὴ μοῖρα τὴν κακιά.

Βοήθα, Ἐσύ, τὴν πίστι σου ἀπ' τ' ἀψηλὰ τ' ἀστέρια
Καὶ σὲ μνημοῦρι σώριασε τοὺς ἄπιστους βαθύ.
Τὸ ποίημα μου τώγραψα μ' ὀρθάνοιχτα τὰ χέρια
— Βόηθατη, Ἀλλάχ, τὴ δόλια μας πατρίδα πρὶν χαθῇ!

ΡΗΓΑΣ ΡΑΓΙΑΣ

10)βριος 1912

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

Η ΚΟΜΗ ΤΗΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ

Μὴ μὲ ἐρωτήσετε πῶς ἡ ὁμιλία προχθὲς τὸ βράδυ ἀπὸ τὸ «Μετζητιέ», τὸ ὁποῖον κτλ., παρεπλανήθη, ἔκαμε διαφόρους γύρους καὶ κατέληξεν εἰς συζήτησιν ἀστρονομικήν. Ὅλοι γνωρίζομεν ποῦ εὑρίσκεται μία ὁμιλία αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν θυμᾶται ἀπὸ ποῦ ἤρχισεν.

Ὅπως δήποτε ἡ συζήτησις, ἀρχίσασα ἀπὸ τὸ «Μετζητιέ», εἶχε περιορισθῇ τώρα εἰς τὸν μονόλογον ἑνὸς μαθηματικοῦ εἰδικῶς ἐγκύψαντος εἰς τὴν ἀστρονομίαν.

— Εἴμεθα ἀστεῖοι, ἔλεγεν ὁ ἀστρονόμος. Ἡ γῆ εἶνε τὸ περισσότερον ἀσήμαντον σημεῖον μέσα εἰς αὐτὸ τὸ ἀμέτρητον πλῆθος τῶν κόσμων καὶ ὅμως μᾶς φαίνεται, ὅτι ἐμεῖς εἴμεθα καὶ ὄχι ἄλλοι, ὅτι τὸ Σύμπαν ἔγινε γιὰ τὸ χατῆρι μας καὶ ὅτι μερικὰ ἀμέτρητα ἑκατομμύρια ἄστρων ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἡ Γῆ εἶνε κεφάλι καρφίτσας μπροστὰ στὸν Λυκαβητόν, ἔγιναν μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ φωτίζουν τὴν ἐξοχότητά μας.

Ὁ ἀστρονόμος, ποῦ ἐκακομεταχειρίζετο ἔτσι τὴν Γῆν, εἶπε καὶ ἄλλα πολλὰ καί, ἐπειδὴ μερικοὶ ἐζητοῦσαν λεπτομερείας, ἔβγαλε τὸ μολύβι του καὶ ἔκαμεν ὑπολογισμούς, σχήματα, γραμμάς, γωνίας καὶ πράξεις ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι. Ὅταν ἐχωρήσαμε, τὸ κεφάλι μου ἦτον ἀποθήκη ἀριθμῶν καὶ ἡ περιφρόνησίς μου πρὸς τὴν Γῆν ἀπερίγραπτος. Εἰς τὸ σχολεῖον διδασκόμεθα τὴν διαφορὰν τῆς Γῆς ἀπὸ ἄλλα ἄστρα. Ἀλλὰ ἡ ἐντύπωσις δὲν εἶνε τόσον ζωηρά. Ἐνῷ ὅταν ἕνας ἀστρονόμος ἀπευθυνθῇ εἰς ὡρίμους ἀνθρώπους μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐξευτελίσῃ τὴν Γῆν, ὁ ἐξευτελισμός της εἶνε τέλειος πλέον.

Ἀργότερα εἰς τὸν ἔρημον δρόμον κάτω ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἄστρων ἔκαμνα τὰς ἑξῆς σκέψεις.

—Ἔχει δίκαιον ὁ ἀστρονόμος. Εἴμασθε κωμικοί. Τὰ μεγαλείτερα, τὰ τρομερώτερα, τὰ σημαντικώτερα γεγονότα τῆς Γῆς δὲν ἔχουν μισοῦ λεπτοῦ ἀξίαν γιὰ τὸ Σύμπαν. Φαντάσου ν' ἀνησυχῇ ὁ Σείριος διότι ἡ Τουρκία φοβερίζει ν' ἀνακαλέσῃ τοὺς πληρεξουσίους της. Ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος παρακολουθεῖ μὲ ἀγωνίαν τὰς κινήσεις τῆς Ρωσσίας. Καὶ ὅμως ἡ Μεγάλη Ἄρκτος ἐξακολουθεῖ εἰς τὰ ὕψη τὸν δρόμον της, χωρὶς νὰ δίδῃ μίαν δεκάραν. Φαντάζεσαι, κύριε, ὅτι ἡ ψυχρότης τῶν σχέσεων μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας θὰ κάμῃ καμμίαν ἐντύπωσιν εἰς τὸ Α τοῦ Κενταύρου; Ἀπατᾶσαι. Ἂν ὑπάρχουν ἄνθρωποι εἰς τὸ Α τοῦ Κενταύρου, θὰ ἐξακολουθήσουν ἥσυχοι τὴν δουλίτσα τους χωρὶς νὰ δώσουν δεκάραν διὰ τὴν Ρουμανίαν ἢ ἕνα μονόλεπτον διὰ τὴν Βουλγαρίαν. Αἱ συγκινήσεις μας, οἱ καυγάδες μας τὰ μεγάλα μας γεγονότα δὲν περνοῦν τρεῖς χιλιάδες μέτρα ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Καὶ ὅμως κοκορευόμεθα καὶ νομίζομεν, ὅτι μία δημιουργία ὁλόκληρος ἔγινε γιὰ τὸ χατῆρι μας, γιὰ νὰ χαζεύωμεν πρὸς τὰ ὕψη ὅταν εἶνε ξαστεριὰ καὶ νὰ παραβάλωμεν τὰ ἄστρα—ἄχ!—μὲ τὰ μάτια «της».

Ὁ συνοδοιπόρος μου, ὁ ὁποῖος φαίνεται ἔκαμνε τὰς ἰδίας σκέψεις, ἐσήκωσε ψηλὰ τὸ χέρι του καὶ μοῦ εἶπε.

—Νά, αὐτὸς ἐκεῖ ὁ ἀστερισμὸς εἶνε ἡ Κόμη τῆς Βερενίκης, ποῦ μᾶς ἔλεγε πρὶν ὁ ἀστρονόμος. Εἶδες κόμη, ἀδελφέ! Τριχοφυΐνη θὰ τῆς βάζῃ ἡ Βερενίκη!

—Δὲν εἶνε παράξενον, εἶπα. Φαντάσου ὅμως νὰ γίνῃ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος καὶ ἡ κόμη τῆς Βερενίκης ν' ἀσπρίσῃ ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν της.

Ο ΡΙΠ

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Μοναστῆρι. Ὁ Ρωμηὸς τοῦ Μοναστηρίου εἶνε ὁ φανατικώτερος Ἕλλην. Ἂν παραδεχθῶμεν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν σωβινισμὸν οἱ Μοναστηριῶται κρατοῦν τὴν μεγαλειτέραν μερίδα. Μοῦ ἔδωσαν οἱ ἴδιοι τὴν ἐξήγησιν.

— Ἡ βάσις τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος ὑπῆρξε τὸ Μοναστῆρι. Ἡ μεγαλειτέρα ἐργασία ἔγινεν ἐδῶ. Ἡ καθημερινὴ σύγκρουσις τῶν Βουλγάρων καὶ μὲ τοὺς Τούρκους ἀνέπτυξε τὸν φανατισμόν μας. Τὰ περισσότερα παλληκάρια εἰς τὰ ἀνταρτικὰ σώματα, ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν τἄδωσε τὸ Μοναστῆρι. Δὲν εἶνε λίγοι οἱ λεβέντες ποῦ ἔδωσαν τὴν ζωήν των καὶ τὸ αἷμά των γιὰ τὴν Ἰδέα. Ἡ συνάφειά μας καὶ ὁ διαρκὴς πόλεμος μὲ τοὺς φυλετικούς μας ἀντιπάλους ἐδημιούργησαν ἕνα εἶδος σωβινισμοῦ ἠλεκτρισμένου. Ὁ κάθε ρωμηὸς ἐννοοῦσε νὰ φωνάζῃ τὴν ἰδιότητά του. Εἰς τὸ Μοναστῆρι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἦτο περιωρισμένη. Οἱ περισσότεροι Ἕλληνες ἦσαν ξενόφωνοι. Σήμερα παντοῦ ἀκούετε Ἑλληνικά. Τὰ ἐπεβάλαμε καὶ εἰς τὴν ἀγοράν. Ἡ διεθνὴς τώρα γλῶσσα τοῦ τσαρσιοῦ εἶνε ἡ Ἑλληνική.

Πράγματι εἰς μίαν πόλιν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Τουρκικὸν στοιχεῖον εἶχε τὴν πλειονότητα, ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐπεβλήθη μὲ τὸ ζορμπαλίκι της. Ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ Μοναστηρίου δὲν εἶνε ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους γνωρίζομεν εἰς τὰς διαφόρους Τουρκοπόλεις. Τὸν αἰσθάνεσθε· σᾶς πειράζει εἰς τὰ νεῦρα· σᾶς μπαίνει στὸ ρουθοῦνι.

Οἱ ξένοι δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸ χωνέψουν αὐτό. Ἐρωτοῦν τὸν ἕνα: Ἕλληνας. Ἐρωτοῦν τὸν ἄλλον: Ἕλληνας. Πηγαίνουν νὰ φωνίσουν: Ἑλληνικά. Πηγαίνουν στὸ καφενεῖο, στὴν μπῦρα: Ἑλληνικά. Ἔχουν ἐκνευρισθῆ πλέον οἱ καϋμένοι. Παντοῦ Ἕλληνες καὶ Ἑλληνικά. Ἀπηλπισμένοι, πιάνουν τὸν πρῶτον τυχόντα Τοῦρκον:

— Βρέ, μπᾶς εἶσαι καὶ σὺ Ἕλληνας;

⁂

Εἰς τὸ Μοναστῆρι, μολονότι εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν Σέρβων, βλέπετε παντοῦ σημαίας ἑλληνικάς. Εἰς τὰ σπίτια, εἰς τὰ καταστήματα, εἰς τὰ μικρομαγαζάκια καὶ ἀκόμη εἰς τὴν τάβλες τῶν μικροπωλητῶν. Ἔμειναν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς μεταβάσεως τοῦ Διαδόχου· Οἱ Μοναστηριῶται πενθοῦν ἀπὸ τότε.

— Ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ μᾶς φύγῃ πάλι, γιατὶ νἄρθῃ. Ἡ ψυχή μας ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ τὸν εἴδαμε νὰ φεύγῃ κλαίει...

Πλῆθος τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰς τὸ Μοναστῆρι. Ἀρρεναγωγεῖα, ἀλλὰ καὶ παρθεναγωγεῖα. Γυμνάσιον, διδασκαλεῖον καὶ οἰκοτροφεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξέρχονται δασκάλες. Ὅταν ἐπεσκέφθην τὸ οἰκοτροφεῖον εἶχα τὸ εὐτύχημα νὰ ἴδω πολλὲς Μακεδονοποῦλες. Ὄνομα καὶ πρᾶγμα. Γεροδεμένες μὲ πρόσωπο σὰν τὸ ρόδι κόκκινο, μὲ χαρακτηριστικά, ἁβρά, μὲ μάτια ξέξυπνα καὶ μὲ φρύδια ποῦ σχίζουν φυλλοκάρδια... Ὁ σωβινισμός των ἀπερίγραπτος. Ἔχουν ἔλθει εἰς τὸ Μοναστῆρι ἀπὸ ὅλα τὰ γύρω χωριά, σπουδάζουν διὰ νὰ γίνουν δασκάλες καὶ διὰ νὰ μορφώσουν, ὅπως αὐτὲς γνωρίζουν, τὰ νέα βλαστάρια τῆς Μακεδονίας. Τὰ μαλλιά των νοικοκυροχτενισμένα, μπλὲ ποδιὰ καὶ εἰς τὸ στῆθος ἑλληνικὴ κονκάρδα.

—...Ποτὲ νὰ μὴ πεθάνῃς βρὲ Μακεδονία!

⁂

Οἱ Τοῦρκοι φεύγουν, φεύγουν καὶ δὲν σώνονται. Ἀτελείωτοι. Ζαρωμένοι, μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο, μὲ τὸ βλέμμα φοβισμένο, συγκεντρώνονται εἰς τὰ σερβικὰ γραφεῖα διὰ νὰ πάρουν τὰ διαβατήριά των. Εἰς κανένα δὲν τολμοῦν νὰ παραπονεθοῦν. Κρύπτουν τὸν πόνον των καὶ πνίγουν τὸ παράπονόν των. Εἶνε εὐχαριστημένοι ποῦ ἔχουν γλυτώσει τὴν ζωήν των. Πόσοι ἄλλοι σὰν κι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχουν πλέον!... Ἡ ζωή... Αἴ, ὅλα τὰ ἄλλα διορθώνονται. Ἀλλὰχ κερήμ!... Ἔχει ὁ Θεός!...

Εἰς τὸν μεγάλον δρόμον, ποῦ χωρίζει τὴν πόλιν εἰς δύο καὶ ὁ ὁποῖος διασχίζεται καθ' ὅλον του τὸ μῆκος ἀπὸ ἕνα ποτάμι μὲ ἀρκετὸ νερό, εἶναι στημένη ἀκόμη ἡ τουρκικὴ ἁψίς. Ὅταν ὁ Σουλτᾶνος Ρεσὰτ ἐπεσκέφθη πέρυσι τὸ Μοναστῆρι, οἱ Τοῦρκοι ἔστησαν τὴν ὡραιοτέραν ἁψῖδα. Ἀραβικοῦ ρυθμοῦ καὶ λεπτοδουλεμένη. Ὁ Μεχμὲτ Ρεσὰτ ἐπέρασε θριαμβευτής. Εἴκοσι ἓξ ἑκατομμύρια ὑπήκοοί του παρηκολούθουν τὸ ριψοκίνδυνον σουλτανικὸν ταξεῖδι ἀπὸ Κων)πόλεως εἰς Μοναστῆρι! Ἡ ἁψὶς αὐτὴ τώρα εὑρίσκεται ἐκεῖ διὰ νὰ ἐνθυμίζῃ εἰς τοὺς Τούρκους ἡμέρας ποῦ ἐπέρασαν πλέον διὰ παντός. Εὑρίσκεται ἐκεῖ διὰ νὰ ἐνθυμίζῃ τὴν δυστυχίαν των καὶ διὰ νὰ κάμνῃ ὀδυνηρότερον τὸ ἀτύχημά των. Περνοῦν ἀπὸ κάτω συντετριμμένοι. Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀπροσδόκητον. Ἕνας γεροντάκος Τοῦρκος ζητεῖ ἀπὸ τὸν Σέρβον ὑπάλληλον διαβατήριον.

— Ποῦ θὰ πᾷς, γέρω;...

— Ξέρω κ' ἐγώ, παιδί μου;... Ἡ Τουρκία ἔσβυσε πιά!... Ἂν γνωρίζῃς κανένα μέρος ποῦ δὲν τῆς τὸ πήρανε ἀκόμη, δός μου διαβατήριο νὰ πάω αὐτοῦ!...

⁂

Λεπτολόγοι οἱ Σέρβοι. Διὰ νὰ πάρῃ κανεὶς ἕνα διαβατήριον πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ εἰδικῶς διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν τοὐλάχιστον ἐπὶ τριήμερον. Ἀπὸ τὸν Σουλτᾶνο στὸν Βεζύρη καὶ ἀπὸ τὸν Βεζύρη στὸν Σουλτᾶνο. Ἀτελείωτοι αἱ διατυπώσεις. Οἱ Ἕλληνες διὰ νὰ ἐπιτύχουν ταχύτερον τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διαβατηρίου, καταφεύγουν εἰς τὴν Μητρόπολιν μας. Εἶναι ἡ μάνα ποῦ φροντίζει διὰ τὰ παιδιά της. Ὅλοι ἐκεῖ. Αὐτὴ εἶνε ἡ σωτηρία των. Ὅταν ἀκόμη οἱ Σέρβοι εὑρίσκοντο εἰς τὸν Περλεπὲν καὶ οἱ Τοῦρκοι τοῦ Μοναστηρίου ἐφοβοῦν τὸ μᾶλλον τοὺς Ἕλληνας, ἐφυλακίσθησαν ὑπὲρ τοὺς δύο χιλιάδες ὁμογενεῖς ὡς ὕποπτοι. Οἱ Τοῦρκοι εἰς κάθε Ρωμηὸν διέβλεπον καὶ ἕνα καταδότην εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Αἱ φυλακαὶ τοῦ Μοναστηρίου ἐγέμισαν. Παντοῦ δάκρυα καὶ θρῆνοι. Ποιὸς θὰ ἐφρόντιζε διὰ τὴν σωτηρίαν των; Ἡ Μητρόπολις. Ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος γράφει πρὸς τὸν Τοῦρκον Νομάρχην ἕνα ταχρίρι πρωτοφανοῦς δριμύτητος. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως τὸ τέλος ἐπαναστατικόν. Οἱ φυλακισμένοι, τὴν ζωὴν τῶν ὁποίων ἔκλαιον πλέον ὅλοι, ἀπεφυλακίσθησαν. Ἦτο ἡ τελευταία ἱερατικὴ νίκη τοῦ Μοναστηρίου ἀπέναντι τῆς ἐπισήμου τουρκικῆς αὐθαιρεσίας. Οἱ κάτοικοι καὶ σήμερον ἀκόμη ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν ζητοῦν τὴν προστασίαν των. Εἶνε ἡ μάνα μὲ τὰ παιδιά. Ὁ ἀρχιδιάκονος κ. Ἀθηναγόρας —ράσο ποῦ δὲν τοῦ λείπει τίποτε ἀπὸ τὸ ράσο τῆς ἐπαναστάσεως— τρέχει διαρκῶς εἰς τὰς Σερβικὰς ἀρχάς.

— Μτόμπρο δέτσε γοσποντίν!...

Καὶ μετὰ τὸν χαιρετισμὸν ἀμέσως, εὐθαρσῶς, ἡ ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως. Οἱ Σέρβοι σέβονται τὸ ράσον, μάλιστα ἐὰν εἶνε ἑλληνικόν, καὶ αἱ ὑποθέσεις τελειώνουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἰσίως.

Τὴν ὥραν ποῦ ἐπρόκειτο νὰ φύγω ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν, παρουσιάσθησαν δύο χωρικοὶ ἀπὸ τὸ Σνέγοβο. Δὲν ἤξευραν Ἑλληνικά, ὡμίλουν τὴν Μακεδονικήν. Συνεννοήθησαν μὲ τὸν ἀρχιδιάκονον, γνώστην τῆς διαλέκτου των. Ἐζήτουν δύο ἀδείας γάμου. Πέτρος ὁ ἕνας γαμβρὸς καὶ ἡ νύφη Διαμάντω. Θανάσης ὁ ἄλλος καὶ ἡ νύφη Σουλτάνα. Ὁ ἀρχιδιάκονος ἡτοίμασε τὰς ἀδείας. Οἱ δύο γαμβροὶ κατέθεσαν τὸ τίμημα καὶ ἔσυραν συγχρόνως ἀπὸ τὸν κόρφον των δύο χαρτοσακκοῦλες. Ζάχαρη καὶ καφές. Εἶνε τὸ ἔθιμον τῶν Ἑλληνικῶν χωρίων τῆς Μακεδονίας. Ὁ γαμβρὸς παίρνει τὴν ἄδειαν καὶ ἀφήνει εἰς τὴν Δεσπότην—ποῦ θὰ εὐλογήσῃ τὸν γάμο—μισὴ ὀκᾶ ζάχαρη καὶ μισὴ ὀκᾶ καφέ.

—Εὐτυχισμένοι ὁ γαμπρὸς κι' ἡ νύφη!...

ΓΡ. ΒΑΣΙΛΑΣ

ΔΙΑΤΙ ΕΣΠΕΥΣΑΝ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Ὁ «Ἀνατολικὸς Κῆρυξ» Κων)λεως ἀναδημοσιεύων ἄρθρον τοῦ γάλλου πρώην ὑπουργοῦ κ. Γαβριὴλ Ἀνοτὼ ἐν τῇ ἑβδομαδιαίᾳ ἐπιθεωρήσει περὶ τῶν διαπραγματεύσεων τῶν Μετρῶν προτάσσει αὐτοῦ τὰ ἑξῆς σχόλια:

Εἶνε σήμερον μετὰ βεβαιότητος γνωστοὶ οἱ λόγοι τῆς σπουδῆς, μεθ' ἧς οἱ Βούλγαροι ἔσπευσαν νὰ συνάψωσι τὴν ἀνακωχήν. Οὗτοι ἦσαν ἐξηντλημένοι καὶ δὲν ἠδύναντο περισσότερον ν' ἀντισταθῶσι, ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ σταματήσωσιν.

Ἡ ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς ταύτης ἀποφάσεως προξενηθεῖσα ἔκπληξις ὑπῆρξε σχεδὸν γενική· ἐν Σόφια προσεπάθησαν νὰ καθησυχάσωσι τὰ πνεύματα προβάλλοντες ὡς λόγον τὴν ἐπιθυμίαν ἀποφυγῆς περισσοτέρας καὶ ἀνωφελοῦς αἱματοχυσίας. Καὶ τοῦτο ἐφάνη τόσον φυσικὸν καὶ πιθανὸν ὅσον ἡ πρότασις περὶ διαπραγματεύσεως προήρχετο ἀπὸ μέρους τῆς Τουρκίας. Χάρις εἰς τὴν εὐτυχῆ ταύτην σύμπτωσιν ἡ Βουλγαρία κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ μυστικὴν τὴν ἄκραν ἀδυναμίαν, εἰς τὴν ὁποίαν αἰφνιδίως περιήρχετο.

Ἐν τούτοις οἱ σύμμαχοι αὐτῆς ἐμάντευσαν τὸ πρᾶγμα, τοὐλάχιστον οἱ Ἕλληνες ἂν ὄχι οἱ ἄλλοι. Καὶ ἐννοοῦντες τὴν ἐξασθένησιν, ἥτις θὰ ἐγίγνετο εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς συμμάχους ἐκ τῶν διαπραγματεύσεων τῆς ἀνακωχῆς, ἐπρότειναν εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Σόφιας νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν ἀγῶνα καὶ νὰ ὑποβοηθήσωσιν αὐτήν, ἀποστέλλοντες 3 μεραρχίας. Ἡ Σόφια οὔτε κἂν ἠξίωσεν ἀπαντήσεως. Αἱ Ἀθῆναι ἐπέμειναν. Ἡ αὐτὴ ἐπίμονος σιγὴ τῆς Σόφιας. Αἱ Ἀθῆναι δὲν ἐννόουν πλέον τίποτε.

Καὶ ἵνα κατορθώσωσι νὰ ἐπιτύχωσι κάποιαν διαφώτισιν ἐπὶ καταστάσεως σκοτεινοτάτης, ὁ κ. Βενιζέλος ἀπῄτησε ν' ἀντιπροσωπευθῇ κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις καὶ ἐπεφόρτισε τὸν ἐν Σόφιᾳ ἕλληνα ἐπιτετραμμένον νὰ παρευρεθῇ εἰς αὐτάς.

Ἀλλ' οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνακωχῆς, τὴν ὁποίαν οἱ βούλγαροι ἦσαν ἀνυπόμονοι νὰ ὑπογράψωσι—καὶ εἶχον τοὺς λόγους των πρὸς τοῦτο. Ὁ κ. Δάνεφ ἐξέβαλε βαθὺν ἀνακουφίσεως στεναγμόν, ὅταν εἶδε τοὺς ὀθωμανοὺς ἀντιπροσώπους νὰ θέτωσι τὴν σφραγῖδα των εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ ὀργάνου τῆς καταπαύσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἂν ὄχι τῆς εἰρήνης. Ἡ Βουλγαρία, χάρις εἰς ἀνάλογον τύχην, διέφευγεν οὕτως ἧτταν, ἀπὸ τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἠδύνατο οὐδέποτε ν' ἀνορθωθῇ. Καταλαμβάνει λοιπόν τις τὴν ὑπερεκχειλίζουσαν χαρὰν τοῦ προέδρου τῆς Σοβράνιε οἱ δὲ ὀθωμανοὶ ἀντιπρόσωποι παρέστησαν μάρτυρες τοῦ περιέργου τούτου θεάματος, χωρὶς νὰ ἐννοήσωσι τοὺς ἰδιαιτέρους λόγους. Διότι νομίζομεν, ὅτι τὸ ὀθωμανικὸν ἐπιτελεῖον μολονότι γνωρίζον τὴν δύσκολον θέσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἠγνόει τὸν πραγματικὸν βαθμὸν τῆς ἐξαναγκάσεώς του καὶ δὲν ἠδύνατο συνεπῶς νὰ κατανοήσῃ τὰ αἴτια τῆς τόσον καταφανοῦς εὐχαριστήσεως τοῦ κ. Δάνεφ. Σήμερον γνωρίζουσι καλὰ τὸν λόγον. Καὶ ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη τὸν γνωρίζει.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ

ΠΩΣ ΕΞΗΓΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΜΕΝΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ

Ὅπως εὐχερέστερον κατανοηθῇ ὑφ' ὅσων ἐπιθυμοῦν ὄχι νὰ ἀερολογοῦν, ἀλλὰ νὰ εἶνε ἐν γνώσει τοῦ τί πράγματι συμβαίνει, ὅπως, λοιπόν, κατανοηθῇ εἰς ποῖον κύκλον κολοσσιαίων καὶ ἀντικρουομένων συμφερόντων ἔχει περιπλακῆ τὸ ζήτημα τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἀναδημοσιεύομεν τὴν ἑξῆς περίοδον ἀνταποκρίσεως τοῦ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ν. Ἡμέρας», δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς τῆς 15 Ἰουλίου 1912.

«Ἕτερον γεγονός, ἄξιον παρατηρήσεως, εἶνε αἱ δηλώσεις τοῦ Ἄγγλου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐν σχέσει πρὸς τὸν Βρεττανικὸν ἐν τῇ Μεσογείῳ στόλον. Ἡ ἐν τῇ Μεσογείῳ διεθνὴς κατάστασις μετεβλήθη ὡς ἐκ τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου, καὶ τῆς ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας καταλήψεως τῆς Τριπολίτιδος, τῆς Κυρηναϊκῆς καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου. Τὰ σοβαρὰ δὲ προβλήματα, τὰ ἐκποριζόμενα ἐκ τῆς νέας ταύτης πραγμάτων θέσεως, φαίνεται ὅτι ἐκίνησαν τὰς ἀνησυχίας τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ. ἐγεννήθησαν φόβοι μήπως ἡ ἐν τῇ Μεσογείῳ θέσις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας ἐνισχυθῇ εἰς τρόπον ἀπειλητικὸν διὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ διὰ τὴν ἐλευθέραν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰνδιῶν, μέσῳ Σουέζ. Οἱ στρατιωτικοὶ δελτιογράφοι τῶν διαφόρων ἐφημερίδων ἐπέμειναν ὄχι μόνον νὰ μὴ περιορισθῇ ὁ ἐν τῇ Μεσογείῳ Ἀγγλικὸς στόλος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ συγκρότησιν, τὸν ἰσχυρὸν ἐξ ὀκτὼ θωρηκτῶν στόλον. Εἰς τοὺς φόβους τούτους ἀντετάσσετο ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία ἠδύνατο νὰ ὑπολογίζῃ εἰς τὴν φιλίαν τῆς Γαλλίας, φιλίαν ἐνέχουσαν σημασίαν ἀληθοῦς συμμαχίας κατ' ἀκολουθίαν ὅτι πρέπει ν' ἀφίσῃ εἰς τὴν σύμμαχον τὰς μερίμνας διὰ τὴν Μεσόγειον, συγκεντροῦσα τὰς ἰδίας ἑαυτῆς δυνάμεις εἰς τὰς θαλάσσας τοῦ Βορρᾶ, ἔνθα οἱ κίνδυνοι εἶνε μεγαλύτεροι καὶ ὅπου ὁ πόλεμος, ἂν πόλεμος ἐκραγῇ, θὰ κριθῇ μόνον ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου. Ἐκμηδενιζομένου ἅπαξ ἐν τῇ Βορείῳ θαλάσσῃ τοῦ Γερμανικοῦ στόλου, εὐκόλως θὰ ἠδύνατο ἡ Ἀγγλία νὰ ἐκπέμψῃ εἰς τὴν Μεσόγειον τόσον ἰσχυρὰς δυνάμεις ὅπως καταστείλῃ τοὺς ἡνωμένους στόλους Ἰταλίας καὶ Αὐστροουγγαρίας· ἐὰν παρουσιάζετο ἀφορμὴ καὶ ἂν ἡ Γαλλία δὲν ἠδύνατο μόνη της νὰ ἐπικρατήσῃ περιήρχετο δὲ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ χάνῃ καιρόν.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν λόγων αὐτῶν τῆς πολεμικῆς σκοπιμότητος καὶ ἕτερον πολὺ σοβαρώτερον ζήτημα παρουσιάζετο εἰς τοὺς Ἄγγλους, τὸ ζήτημα τοῦ γοήτρου των ἐν τῇ Μεσογείῳ, τῷ Αἰγαίῳ, τῇ Μ. Ἀσίᾳ καὶ ἐπὶ τῶν παρακτίων πληθυσμῶν τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη, τὸ γόητρον τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ Μεσογείῳ δὲν ἔσχεν ἐν Ἀνατολῇ ἀνταγωνιστάς. Μέχρι πρὸ τινων ἀκόμη ἐτῶν τὸ γόητρον αὐτὸ ἦτο πανίσχυρον, καὶ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἐστρέφοντο κατὰ προτίμησιν οἱ δυναστευόμενοι ἐν Τουρκίᾳ λαοί, ζητοῦντες βοήθειαν, προστασίαν, δικαιοσύνην.

Ἀλλὰ πάντες αὐτοὶ οἱ προαναπτυχθέντες λόγοι, οὓς ἐπὶ μακρὸν καὶ διὰ μακρῶν ἠρεύνησεν ὁ Ἀγγλικὸς Τύπος, ἔχουσι τὸ ἐλάττωμα ὅτι δὲν λαμβάνουσι ἐπαρκῶς ὑπ' ὄψιν τὰ πραγματικὰ σημεῖα τῆς ἐν Μεσογείῳ μεταβληθείσης θέσεως τῶν πραγμάτων. Η ναυτικὴ ἐξέλιξις τῶν τεσσάρων κυριωτέρων ἐν Εὐρώπῃ Δυνάμεων, τῆς Γερμανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας ὄντως περιώρισε τὴν ἡγεμονίαν τῆς Βρεττανίας καὶ ἠνάγκασε τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον νὰ δώσῃ εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ νέας διευθύνσεις.

⁂

Ὅτε ὁ λόρδος Μπέρεσφορδ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐβεβαίουν, ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία ἀπώλεσε τὴν ἐν τῇ Μεσογείῳ ἡγεμονίαν, δὲν ἦσαν πολὺ μακρὰν τῆς ἀληθείας. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ μόνον τῆς Μεσογείου. Τὸ σύνολον τοῦ φαινομένου συνίσταται ὅτι τὸ μέχρι τοῦδε σύστημα τῆς ναυτικῆς ἰσορροπίας ἠλλοιώθη καὶ ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ κατάστασις ἤρχισε νὰ ὑφίσταται νέας διαμορφώσεις. Ὁ Ἀγγλογερμανικὸς ἀνταγωνισμὸς συνεκέντρωσεν ἐν τῇ Βορείῳ θαλάσσῃ τοὺς δύο ἰσχυροτέρους Εὐρωπαϊκοὺς στόλους, χωρὶς δ' αὐτὸ νὰ κενωθῇ ἡ Μεσόγειος. Οἱ στόλοι τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Αὐστροουγγαρίας παρουσιάζονται ἐν τῇ θαλάσσῃ ταύτῃ ὁσημέραι μᾶλλον πολυάριθμοι καὶ ἰσχυροί.

Κατ' οὐσίαν εὑρισκόμεθα ἐνώπιον τοῦ σχηματισμοῦ νέας κατὰ θάλασσαν Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας, ἐν τῷ νέῳ δὲ τούτῳ συστήματι διατηρεῖται μὲν πρὸς βορρᾶν ἡ Ἀγγλικὴ ἐπικράτησις, ἀλλὰ πρὸς νότον, παρουσιάζονται πολὺ ἀβέβαιαι καταστάσεις. Η κατάληψις τῆς Λιβύης ἐνίσχυσε τὴν ἐν τῇ Μεσογείῳ θέσιν τῆς Ἰταλίας διὰ τῆς προσθήκης νέων ἀκτῶν καὶ ηὔξησε μεγάλως τὴν ἀκτῖνα ἐνδεχομένων τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου ἐνεργειῶν.

Τὴν πρόσφατον ταύτην ἀναστάτωσιν τῶν ναυτικῶν ὅρων ἔλαβεν, ἀκριβῶς, ὡς ἀφετηρίαν ὁ Ἄγγλος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς Τσώρτσιλ κατὰ τὴν τελευταίαν εἰσήγησιν τοῦ συμπληρωματικοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐν τῇ Μεσογείῳ διεθνὴς κατάστασις ὑπέστη σοβαρωτάτας μεταβολὰς ὡς ἐκ τῆς ναυπηγήσεως τῶν Ἰταλικῶν καὶ Αὐστροουγγρικῶν «Ντρετνώτς». Κατὰ συνέπειαν, προσέθηκεν ὁ Ἄγγλος ὑπουργός, ἡ Μ. Βρεττανία θ' ἀνακαλέσῃ ἐκ τῆς Μεσογείου τὰ ἓξ παλαιότερα αὐτῆς θωρηκτὰ καὶ θὰ τὰ ἀντικαταστήσῃ διὰ τεσσάρων θωρακισμένων εὐδρόμων τοῦ τύπου «Ἀήττητος». Ὁ Τσώρτσιλ ἀπέκλεισε τὴν ἰδέαν τὴν ὁποίαν ὑπεστήριζον οἱ ἰμπεριαλισταὶ ὅπως καὶ ἐν τῇ Μεσογείῳ παρίσταται ἡ Ἀγγλία ὑπερτέρα τῶν ἡνωμένων Αὐστροϊταλικῶν στόλων, ἐβάσισε δὲ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ πρόγραμμα γεννῶνται ἐκ τῆς παρουσίας τῶν νέων ἐν τῇ Μεσογείῳ ναυτικῶν παραγόντων. Η Ἀγγλία, ἐν ἄλλοις λόγοις, προτίθεται νὰ διατηρήσῃ ἐν τῇ Μεσογείῳ τόσας μόνον δυνάμεις ὅσαι ἀπαιτοῦνται ὅπως εἰς πᾶσαν περίστασιν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὡς μεγάλη Ναυτικὴ Δύναμις. Η ἐν τῇ Μεσογείῳ Ἀγγλικὴ ἡγεμονία δὲν ὑφίσταται πλέον καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ προγράμματος συνοδεύεται ὑπὸ λανθανουσῶν ἀκόμη διπλωματικῶν ζυμώσεων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γνωμῶν—γνωμῶν βασιζομένων εἰς **ἀπόλυτον γνῶσιν** τῶν Ἰταλικῶν καὶ τῶν ἐν γένει Εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων—προκύπτουσι σαφῶς τὰ ἑξῆς :

Ὅτι δύο ἐκ τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς συμμαχίας, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Αὐστροουγγαρία, διεκδικοῦσιν ἡνωμέναι ἐν τῇ Μεσογείῳ ἰσόπαλον θέσιν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ μετὰ τῆς Γαλλίας ἀκόμη συμπραττοῦσαν, ἀφ' ἧς ἡ τρίτη Δύναμις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, ἡ Γερμανία ἤρχισε νὰ ἀπασχολῇ πρὸς Βορρᾶν τὴν Ἀγγλίαν τόσον, ὥστε νὰ μὴ δύναται αὕτη νὰ μονοκρατορῇ καὶ εἰς τὴν Βόρειον θάλασσαν καὶ εἰς τὴν Μεσόγειον ταυτοχρόνως.

Ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ἡ ἐν τῇ Μεσογείῳ Αὐστροϊταλικὴ ἰσοτιμία πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, εἶναι ἓν κέρδος τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας ἀπέναντι τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως.

Ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ πάλιν προκύπτει ὅτι τὸ κέρδος τοῦτο πολὺ δυσκόλως θὰ πεισθῇ ἡ Τριπλῆ Συμμαχία ὅτι δὲν τὸ διακινδυνεύει ἂν ἰσχυροποιηθῇ ἡ Ἑλλὰς μὲ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, καὶ ἐμφανισθῇ οὕτως ἐπὶ τῆς διεθνοῦς σκηνῆς περιζήτητος ὡς ναυτικὴ ἐν τῇ Μεσογείῳ σύμμαχος.

Βεβαίως, ὡς παρουσιάζονται τὰ πράγματα εἶναι μειονέκτημα διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅτι φαίνεται ὑποστηριζομένη εἰς τὸν διπλωματικὸν ἀγῶνά της ὑπὸ τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως· ὅπως θὰ ἦτο ἐξ ἴσου μειονέκτημα, ἂν ἡ Ἑλλὰς ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, ἦτο δ' ἀντιμέτωπος ἀντὶ συνήγορος ἡ Τριπλῆ Συνεννόησις, τόσον καὶ ἐκείνη ἀποφασιστικὴ φαίνεται σήμερον ἡ Τριπλῆ Συμμαχία.

Ὅλας, ἐν τούτοις, τὰς ἀστηρίκτους ὑπονοίας καὶ τοὺς ὅλως ἀδικαιολογήτους φόβους τοὺς ὁποίους ἐνδέχεται νὰ ἐμπνέῃ ἡ ἀληθῶς ἀφιλοκερδὴς συμπάθεια ἣν πρὸς ἡμᾶς ἐπιδεικνύει ἡ Τριπλῆ συνεννόησις, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ τὰς διασκεδάσῃ μέχρι τέλους ἡ εἰλικρινὴς ἡμῶν διαβεβαίωσις ὅτι δὲν ἀποσκοποῦμεν παρὰ μόνον εἰς τὴν ἐθνικὴν τῶν ἀδελφῶν μας ἀποκατάστασιν καθὼς καὶ ἡ ἐπίσημος ἡμῶν διαβεβαίωσις οὔτε ἡμεῖς θὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰς νήσους ὡς πολεμικὰς βάσεις οὔτε εἰς ἄλλους νὰ τὰς παραχωρήσωμεν πρὸς ἀναλόγους σκοπούς. Η τοιαύτη ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος οὐσιαστικὴ ὑποχρέωσις δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ φέρῃ, ἐπὶ τέλους τὸ ζήτημα εἰς τὸ ὑφ' ὅλων μας ποθούμενον τέρμα. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως συμφέρον εἶνε νὰ μὴ διατελῇ ἡ κοινὴ γνώμη ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀκανθώδους πραγματικότητος ἡ ὁποία μᾶς περιβάλλει πλανωμένη καὶ ἐκνευριζομένη ἀπὸ κακὴν ἀντίληψιν καὶ ὑπερβολικὴν διατύπωσιν. Εὐρωπαϊκῶν πληροφοριῶν ἀσχέτων πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος.

ΤΟ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΗΣ ΟΘΩΜ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΛΙΡΩΝ ΤΗΣ

Εἰς δικαίαν ἀγανάκτησιν κρατεῖ τὴν κοινὴν γνώμην τῆς πόλεώς μας ἡ ἀπὸ τῆς προχθὲς κυκλοφορήσασα εἴδησις περὶ ἑνὸς σκανδαλώδους διαβήματος, εἰς τὸ ὁποῖον προέβη μέσον τῆς Ἀστυνομικῆς μας Ἀρχῆς ἡ ἐνταῦθα Διεύθυνσις τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης, προκαλέσασα ἔρευναν εἰς τὴν οἰκίαν εὐυπολήπτου καὶ διακεκριμένου μέλους τῆς Μυτιληναϊκῆς κοινωνίας, τοῦ τοῖς πᾶσι προσφιλοῦς, ἐργοστασιάρχου κ. Α. τῆς γνωστῆς πατριαρχικῆς οἰκογενείας, ἐκ τῆς ἑξῆς ἀφορμῆς.

Δύο χιλιάδες λίραι ἄφαντοι

Η ἐν λόγῳ Τράπεζα ἱδρύσασα ἐν Σωκίοις ὑποκατάστημα μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Τραπέζης Μυτιλήνης, εἶχε κρατήσῃ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν τῇ κωμοπόλει ἐκείνῃ Ὑποκαταστήματος τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης, τὸν ἐκ Μυτιλήνης κ. Κ. ἀναθέσασα εἰς αὐτὸν τὰ καθήκοντα τοῦ ταμίου Ὑποδιευθυντοῦ.

Πρὸ μηνὸς περίπου ἔξαφνα ὁ ἐν λόγῳ ὑποδιευθυντὴς καὶ ταμίας ἐγένετο, καθ' ἃ διατείνονται οἱ ἐνταῦθα, ἄφαντος ἐκ Σωκίων, συναποκομίζων καὶ μέγα μέρος τοῦ εἰς χεῖρας του ταμείου τῆς Οθ. Τραπέζης, ἤτοι ποσὸν 2 ἢ 2,500 οθ. λιρῶν.

Ὁ Κ. δὲν εὑρίσκεται πουθενά.

Τὴν ἐπαύριον τοῦ ἐξαφανισμοῦ τοῦ ῥηθέντος ὑπαλλήλου, αἱ ἐν Σωκίοις καὶ Σμύρνῃ τουρκικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ὡς καὶ αἱ ἐν Ν. Ἐφέσῳ, καταλλήλως εἰδοποιηθεῖσαι, κατέβαλον πάσας αὐτῶν τὰς προσπαθείας καὶ ἀνέπτυξαν ὅλην τὴν δραστηριότητά των πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ δραπέτου· Πᾶσαι ὅμως αἱ ἔρευναι αὐτῶν ἀπέβησαν ὡς φαίνεται ἄκαρποι, καὶ ἐσχηματίσθη παρ' αὐτῶν ἡ πεποίθησις ὅτι εἰς οὐδεμίαν τῶν εἰρημένων πόλεων ἐκρύπτετο ὁ Κ. Ἄρα εἶχε κατορθώσῃ νὰ ἀποδράσῃ ἐκ Τουρκίας, καὶ ἐπειδὴ ὁ Κ. ὡς εἴπομεν ἦτο Μυτιληναῖος, ἐγεννήθη ἡ ὑπόνοια εἰς τὴν ἐν Κ)πόλει Διεύθυνσιν, ὅτι οὗτος πιθανὸν νὰ εἶχε καταφύγῃ ἐδῶ. Ἐδόθησαν ἑπομένως διαταγαὶ εἰς τὴν ἐνταῦθα Διεύθυνσιν τοῦ Ὑποκαταστήματος ὅπως προβῇ μέσον τῆς Ἀστυνομικῆς μας Ἀρχῆς εἰς τὰς ἀπαιτουμένας ἐρεύνας πρὸς σύλληψίν του.

Τὰ διαβήματα

Ἅμα τῇ λήψει, αὐθημερὸν ὡς λέγεται, τῶν ἐν λόγῳ διαταγῶν ἡ ἐνταῦθα διεύθυνσις ἀπήτησεν ὑπ' εὐθύνην της παρὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διοικητοῦ κ. Βάρφη, ὅπως προβῇ οὗτος διὰ τῶν ὀργάνων του εἰς ἐρεύνας τὸ μὲν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐνταῦθα διαμένοντος πατρὸς τοῦ Κ. τὸ δὲ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Α., ὅστις, εἰρήσθω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀπολύτως οὐδεμίαν συγγένειαν, ἢ σχέσιν εἴτε καὶ γνωριμίαν ἔχει μετὰ τοῦ ἐξαφανισθέντος ὑπαλλήλου, ὅπως ὑποτεθῇ ὅτι ἠδύνατο νὰ μεταβάλῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰς κρησφύγετον τοῦ ὑπὸ τὴν βαρεῖαν ταύτην κατηγορίαν εὑρισκομένου ἀτόμου. Ὡς μόνη δὲ ἀφορμὴ εἰς τὴν κακοήθη αὐτὴν ὑπόνοιαν ὑπῆρξεν ὅτι ὁ κ. Α. ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν τοῦ καταζητουμένου ὑπαλλήλου τῆς Ὀθωμανικῆς !

Η ὑποχωρητικότης τοῦ κ. Βάρφη

Μέγα σφᾶλμα

Πρὸ τῆς κατηγορηματικῆς αἰτήσεως καὶ ἀπαιτήσεως μάλιστα ταύτης εὑρεθεὶς ὁ κ. Βάρφης **ἔσπευσε** νὰ ἐνδώσῃ, ἀφ' οὗ προηγουμένως ὑπέβαλλε τὸν αἰτοῦντα εἰς πάσας τὰς διατυπώσεις ἐκείνας δι' ὧν ἡ παραβίασις τοῦ ἀσύλου τοῦ κ. Α. θὰ προσελάμβανε τὴν ἀπαιτουμένην τῆς νομιμότητος μορφήν. Ἀτυχῶς ἐλησμόνησε μίαν σημαντικωτάτην ὅτι, ἐκ τὸς τοῦ ὅρκου κτλ. ἀπῃτεῖτο ἡ γνωμοδότησις καὶ τοῦ ἀναλαβόντος ἤδη τὰ καθήκοντα του δικαστοῦ κ. Βλάχου, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ὑπεξαίρεσις δι' ἣν κατηγορεῖται ὁ Κ. δὲν διεπράχθη ἐν Μυτιλήνῃ ἀλλ' εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οὔτε ἐπρόκειτο συνεπῶς περὶ ἀδικήματος ἐπ' αὐτοφώρῳ διὰ νὰ ἐπιβάλλεται ἄμεσος ἡ ἐνέργεια τῆς Ἀστυνομικῆς μας Ἀρχῆς. Διὰ τοῦτο ἡ σπουδή, μεθ' ἧς ἐνήργησεν ὁ κ. Βάρφης ὑποχωρήσας εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ αἰτοῦντος ἐχαρακτηρίσθη παρὰ πάντων τῶν δυναμένωννὰ ἐκφέρουν νομικὴν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ὅλως ἀδικαιολόγητος.

Η ἔρευνα

Ενα σπίτι ἄνω κάτω

Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ ζήτημα, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι προχθὲς τὴν 11 π. μ. εἷς ὑπομοίραρχος μετὰ δύο βοηθῶν ἀστυνόμων ἐν συνοδείᾳ καὶ ἑνὸς ἀπεσταλμένου τῆς Τραπέζης, ὅστις μετέβη ὅπως ἐποπτεύσῃ τὴν ἔρευναν, τοῦ ταμίου αὐτῆς κ. Πάνου Χαδούλη, ἐλάμβανον τὴν πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Α. ἄγουσαν.

Φθάσαντες οἱ ἀστυνομικοὶ πρὸ τῆς ὡραίας καὶ πλουσίας οἰκίας τοῦ κ. Α. κατελήφθησαν ἐπὶ τῇ θέᾳ αὐτῆς ὑπὸ εὐνοήτων δισταγμῶν, τοὺς ὁποίους καὶ ἐξεδήλωσαν ἀνεπιφυλάκτως, σκεπτόμενοι καὶ πολὺ δικαίως, ὅτι εἰς τὴν εἰρηνικὴν ἐκείνην ἔπαυλιν μὲ τὸν βαθύσκιον κῆπον, ἥτις ἐμαρτύρει περὶ τῆς φιλοπονίας, καὶ τοῦ διὰ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ κατοικοῦντος ἐν αὐτῇ κερδαινομένου χρήματος, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶναι τὸ καταφύγιον ἑνὸς καταχραστοῦ, οὔτε ὁ οἰκοδεσπότης αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἠδύναντο νὰ ἐθρονῶσιν αἱ ὑπόνοιαι τῆς Ἀξ. Διευθύνσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης, ὡς κλεπταποδόχου !

Πρὸ τῶν ἐνδοιασμῶν ἐν τούτοις τῶν τόσῳ δικαίων τῶν ἀστυνομικῶν ὁ συνοδεύων ὑπάλληλος τῆς Τραπέζης ὑπέμνησεν εἰς αὐτοὺς τὸ καθῆκον των καὶ ἠναγκάσθησαν οὗτοι νὰ εἰσέλθωσιν ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου.

Ὁ οἰκοδεσπότης κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπουσίαζεν, εὐνόητος δὲ εἶνε ἡ ἔντρομος ἔκπληξις μεθ' ἧς ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ νόμου ἡ ἀξ. αὐτοῦ κυρία. Ἀλλ' ὅτε ἤκουσε περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς ἐζωγραφήθη ἡ ὑφίστη ἐκείνη περιφρόνησις πρὸς τοὺς προκαλέσαντας τὸ ἀστυνομικὸν διάβημα καὶ ὁ οἶκτος αὐτῆς διὰ τὴν μωρὰν των ὑπόνοιαν.

Οὐχ' ἧττον ἡ ἔρευνα εἶχεν ἀρχίσῃ λεπτομερής, παραβιάζουσα τὰ ἄβατα πάσης γωνίας καὶ παντὸς ἐπίπλου ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ κ. Χαδούλη, ἀποσκοποῦσα εἰς δύο τινά.

Αον εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐνόχου ὑπαλλήλου, ὅστις ἀπέδρα ἐκ Σωκίων καὶ Βον εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ σφετερισθέντος ποσοῦ τῶν ὑπερδισχιλίων λιρῶν, τὰ ὁποῖα εἶχε —καλὰ τί λόγος !— ἀναλάβῃ νὰ κρύψῃ ὁ κ. Α.

Ἀφ' οὗ ὁ κ. Χαδούλης ἐξεπλήρωσεν ἐν πάσῃ εὐσυνειδησίᾳ τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ παρὰ τῶν προϊσταμένων του ἄχαρι καὶ σόλοικον καθῆκον, ἐδήλωσεν ἐν τέλει ὅτι ἡ ἔρευνα ἦτο ἀρκετή. Ὀλίγῳ πρότερον εἶχε ἔλθῃ ἐπιστρέφων ἐκ τῆς ἐργασίας του καὶ ὁ οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐμβρόντητος παρέστη ἐπί τινα λεπτὰ εἰς τὸ ἀφάνταστον θέαμα μιᾶς ἀστυνομικῆς ἐρεύνης ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὅπως ἴσως τὴν εἶχεν ἀναγνώσῃ εἰς τὰ μυθιστορήματα ἀλλὰ μὴ φανταζόμενος ποτὲ βεβαίως ὅτι ἠδύνατο νὰ τὴν ἴδῃ ἐκτυλισσομένην εἰς βάρος του.

Η ἔρευνα διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 11 καὶ 1)4 μέχρι τῆς 1)2 μ. μ. ὅτε καὶ ὁ κ. Χαδούλης μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν ζητοῦντων συγγνώμην διὰ τὴν ἐνόχλησιν, ἀπῆλθον μηδὲν ὡς ἦτο φυσικὸν εὑρόντες καὶ μηδὲν ἀνακαλύψαντες.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ: Τὰ κατόπιν.—Η ἀντίληψις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπ. κ. Ἐμμανουήλ.—Ἄξιος ὁ μισθὸς του.—Ὁ κ. Α. ἑτοιμάζει μήνυσιν.—Τὰ ἀπίδια ἔχουν καὶ οὐράν.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ 5ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

(Ἀνταπόκρισις ἐκ Τελωνείων)

Χθὲς Σάββατον 5ην τρέχοντος καὶ ὥραν 11 καὶ 35′ π. μ. ἠκούσαμεν ἰσχυροὺς κανονιοβολισμοὺς πρὸς τὸ μέρος τῆς Λήμνου. Ἀμέσως λοιπὸν ἔντρομοι ἀνέβημεν εἰς τὸ ὑπερθεν τοῦ χωρίου μας ὑψηλὸν βουνόν, ὁπόθεν εἴδομεν ἐν τῷ μεταξὺ Σαμοθράκης καὶ Λήμνου πελάγει μέγαν ἀριθμὸν πολεμικῶν πλοίων ἀλληλοπυροβολουμένων, ἐφαίνοντο δὲ καθαρῶς καὶ τὰ πυρὰ τῶν κανονιοβολισμῶν· μεταξὺ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου Μπαμπᾶ καὶ Τενέδου πλησίον αὐτῆς ἐστάθμευον δύο ἢ τρία ἕτερα πλοῖα μόλις διακρινόμενα ἐκ τοῦ ἀτμοῦ αὐτῶν. Εἰς τὴν ἔκρηξιν ἑκάστης ὀβίδος ἡ θάλασσα ἐκόχλαζεν ὑψουμένη εἰς μέγα ὕψος, ἀποτελοῦσα ὄγκον μεγαλείτερον τοῦ πλοίου. Ἕνεκα τῆς μακρᾶς ἀποστάσεως καὶ τῆς ὁμίχλης ἠδυνατοῦμεν νὰ διακρίνωμεν κατ' ἀρχὰς ποῖος ὁ ἡμέτερος καὶ ποῖος ὁ ἐχθρικὸς στόλος. Η μονομαχία τῶν πλοίων ὑπῆρξε λυσσώδης καὶ συγκεχυμένη μέχρι τῆς 1 καὶ 15 μ. μ. ὁπότε ἤρξαντο ἀραιούμενοι οἱ κανονιοβολισμοί, ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τούτῳ εἴδομεν ν' ἀναφλέγωνται δύο πλοῖα εἰς ἃ ἐξερράγησαν ὀβίδες, καθ' ἃς ὅμως κατόπιν ἐλάβομεν πληροφορίας ἐκ τῆς Ι. Μονῆς ὑψηλοῦ, ἔνθα δι' ἰσχυροτέρου τηλεσκοπίου καὶ ἐξ ὑψηλοτέρου μέρους ἐθεῶντο τὴν ναυμαχίαν τὰ ἀναφλεγέντα καὶ βυθισθέντα πλοῖα ἦσαν πλείονα Ἀπὸ τῆς 1ης καὶ 15 μ. μ. ἀραιοὶ κανονιοβολισμοὶ ἐξηκολούθουν μέχρι τῆς 2ας καὶ 3 μ. μ. συγχρόνως δὲ ἐθεάθησαν φεύγοντα καὶ βραδέως ὑποχωροῦντα πρὸς τὸ μέρος τῶν στενῶν ὄπισθεν τῆς Τενέδου 3 ἢ 4 πλοῖα μόλις διακρινόμενα ἅτινα συγχρόνως ἔρριπτον ὀβίδας. Ὄπισθεν αὐτῶν εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἔτρεχον ὁλοταχῶς ἕτερα πλοῖα, ἅτινα πλέοντα κατὰ παραγωγὴν ἐσχημάτιζον εἶδος λόγχης καὶ ἔβαλλον συνεχῶς κατὰ τῶν ὑποχωρούντων πλοίων. Τῶν ἐπιτιθεμένων πλοίων τὰ τρία πρῶτα ἐσχημάτιζον τρίγωνον μὲ κορυφὴν ἓν μέγα θωρηκτὸν καὶ βάσιν δύο ἕτερα μικρότερα· ἐκ τούτων συνάγομεν ὅτι τὰ πρὸς στενὰ φεύγοντα πλοῖα ἦσαν Τουρκικά, τὰ δὲ καταδιώκοντα ἦσαν ἑλληνικὰ τὰ ἀποτελέσματα ὅμως δι' ἡμᾶς εἶναι ἄγνωστα.

Μέχρι τῆς ἑσπέρας δὲν ἠκούομεν πλέον οὐδὲ ἐβλέπομεν τίποτε· αἴφνης ὅμως τὴν 5η μ. μ. ἠκούσαμεν πάλιν περὶ τὰς 30 ἰσχυροὺς κανονιοβολισμοὺς πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος δὲν διεκρίνομεν ὅμως τίποτε ἕνεκα τῆς μακρᾶς ἀποστάσεως καὶ τοῦ ἐπελθόντος σκότους τῆς νυκτός.

Τὸ θέαμα ὑπῆρξε δι' ἡμᾶς μεγαλοπρεπέστατον, ἀναμένομεν δὲ μετ' ἀγωνίας ν' ἀκούσωμεν τὴν μεγάλην καὶ περιφανῆ νίκην τοῦ ἡρωϊκοῦ ἡμῶν στόλου καὶ τὴν τελείαν καταστροφὴν τῆς Τουρκικῆς Ἀρμάδας πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἴθε αἱ ἐλπίδες ἡμῶν νὰ πραγματοποιηθῶσι, εἴθε ὁ τίμιος ἡμῶν σταυρός, ὁ βασιλέων τὸ κραταίωμα καὶ τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, ὁ βαπτισθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν κ᾽ ἀπάλιν ὑπερηφάνως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς ἐπιπλεύσας νὰ κατασυντρίψῃ καταβυθίσῃ τὴν ἡμισέληνον !..

Ἐν Τελωνίοις τῇ 6 Ἰανουαρίου 1913.

Θ. Ματαρᾶς

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ ἐγγραφέντες ὡς καὶ οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι εἰς τὸν κατάλογον τῶν μελῶν τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου Ἄτλαντος ὅπως προσέλθωσι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 13 τρέχοντος ὥραν 2 μ. μ. ἀκριβῶς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς προκυμαίας καφενεῖον τοῦ κ. Π. Γιεραγώτη (παραπλεύρως τῆς ἀποθήκης ξυλείας τοῦ κ. Ν. Πετρουπόλου) καὶ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸ ὁποῖον θέλει ἀσχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 8 Ἰανουαρίου 1913.

Σταμ. Γεωργιάδης.

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ο ΔΙΛΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Λονδῖνον 4 Ἰανουαρίου. Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» δημοσιεύει τηλεγράφημα τοῦ ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτοῦ τῶν ἀγγέλλων ὅτι μεθ' ὅλα τὰ περὶ ἀναβολῆς τῆς Τουρκικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως λεγόμενα, ἡ Ἐθνοσυνέλευσις συνῆλθεν εἰς ἐπανειλημμένας συσκέψεις.

Η «Μόρνιγκ-Πόστ» ἐπιβεβαιοῦσα τὴν ἀνωτέρω εἴδησιν λέγει, ὅτι ἡ Τουρκικὴ Ἐθνοσυνέλευσις συνεδριάζει ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας μυστικῶς. Ἐπικρατεῖ δὲ μᾶλλον φιλειρηνικὸν πνεῦμα μεταξὺ τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτήν.

Ἐλπίδες περὶ εἰρήνης

Λονδῖνον 4. Κατὰ πληροφορίας τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» ὁ Μ. Βεζύρης Κιαμὴλ πασᾶς εἶνε μᾶλλον φιλειρηνικός, ἀποστέργων ὡς ἀσύμφορον τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πολέμου.

Ἄγνωστον ὅμως κατὰ πόσον θὰ δυνηθῇ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς εἰρήνης ἡ τοιαύτη τοῦ Κιαμὴλ ἐπιθυμία, ἐφ' ὅσον οἱ Νεότουρκοι, οἵτινες εἶνε ἤδη ἀρκούντως ἰσχυροί, ἀπειλοῦν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐὰν ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν Συμμάχων Βαλκανικῶν.

Ὁπωσδήποτε ἐκφράζονται ἐλπίδες ὅτι καὶ ἡ Τουρκικὴ Ἐθνοσυνέλευσις θὰ λάβῃ ἀποφάσεις εἰρηνικάς.

Ὁ κ. Δίλλων κατακρίνει τὴν Βουλγαρίαν

Λονδῖνον 4 Ἰανουαρίου. Ὁ γνωστὸς Ἄγγλος δημοσιολόγος κ. Δίλλων κατακρίνει ἐν τῷ «Ἡμερησίῳ Τηλεγράφῳ» τὸν Φερδινάνδον, ὅστις λέγει ὅτι εἶνε ὁ προτείνας ὅπως τὰ Βαλκανικὰ Κράτη ἐπιδώσουν ταὐτοχρόνως μὲ τὴν διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων καὶ τελεσίγραφον πρὸς τὴν Τουρκίαν. Βέβαιοῖ δὲ ὁ κ. Δίλλων, ὅτι τὴν ἐπίδοσιν τοῦ τελεσιγράφου τούτου, ὅπερ θὰ ἐπεδείνου τὴν κατάστασιν καὶ θὰ ἐπέσπευδε τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, παρεκώλυσαν αἱ Μ. Δυνάμεις.

Κατακρίνει κατόπιν σφοδρῶς, ὁ ἔγκριτος Ἄγγλος δημοσιογράφος τὴν Βουλγαρίαν διότι ἔσπευσε νὰ συνάψῃ τὴν ἀνακωχὴν παρὰ τὴν γνώμην τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Βενιζέλου, ὅστις ἐπέμενε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Τουρκίαν ἡ παράδοσις τῆς Ἀδριανουπόλεως, τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Σκόδρας νὰ συναφθῇ δὲ ἡ εἰρήνη εἰς τὴν Τσατάλτζαν.

Η Ἑλλὰς τότε, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Βενιζέλος, ἦτο ἑτοίμη, ἐὰν ἡ Τουρκία ἠρνεῖτο νὰ ἀποδεχθῇ τοὺς ὅρους αὐτούς, ὁπότε θὰ συνεχίζετο ὁ πόλεμος μὴ ὑπογραφομένης τῆς ἀνακωχῆς, νὰ ἀποστείλῃ τὸν στρατὸν της εἰς Τσατάλτζαν. Καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἐπιλέγει ὁ κύριος Δίλλων, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ κυρίου Βενιζέλου, ἣν δυστυχῶς δὲν ἀπεδέχθησαν οἱ Βούλγαροι, ἦτο ἡ ὀρθοτέρα, διότι ἡ Τουρκία συντετριμμένη καὶ ἐξουθενημένη, ὡς ἦτο τότε, θὰ ὑπέκυπτε πολὺ εὐχερέστερον εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν Συμμάχων, χωρὶς νὰ προκληθῇ καὶ ἡ μεσολάβησις τῶν Δυνάμεων.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Καθ' ἃ ἐγκαίρως ἐγράψαμεν ὁ ἀξ. Διοικητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ξ. Στελλάκης ἐν συνοδείᾳ καὶ τοῦ Σοφ. Μουφτῆ Ἀτὰ Βὴη μετέβη προχθὲς εἰς Βαλτζίκι τοῦ ὁποίου ἐνεθάρρυνε τοὺς κατοίκους, διατάξας νὰ διενεργηθῶσιν αὐστηρόταται ἔρευναι πρὸς εὕρεσιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν τυχὸν διαρπαγέντων ἀντικειμένων αὐτῶν παρὰ τῶν ἀνταρτῶν πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐν Κλαπάδῳ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Τὰ αὐτὰ διέταξε καὶ εἰς Μυστεγνὰ ὅπου ἐδέχθη τὰ παράπονα τῶν Μουσουλμάνων καὶ διέταξεν ἀνακρίσεις ἐπὶ παντὸς γενομένου ἀτόπου, ἐλθὼν δὲ καὶ εἰς Θερμὴν παρέλαβε τὸ κλειδίον τοῦ τζαμίου, τὸ ὁποῖον πρότερον, ὡς λέγεται, ἐτιμᾶτο ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸ εἰς τὴν Μουσουλμανικὴν Κοινότητα. Εἰς ἔνστασιν δὲ τῶν ἐνοριτῶν, εἰπόντων ὅτι πρότερον ἦτο Χριστιανικὸς ναός, ὁ κ. Νομάρχης ἀπήντησεν ὅτι ἡ διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰ τεμένη τῶν Τούρκων συμπολιτῶν μας καὶ ὅτι βραδύτερον ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ταῦτα πράγματι ἦσαν Ἐκκλησίαι Χριστιανικαί, τότε ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει ὅπως ἀποδώσῃ ταῦτα εἰς τοὺς Χριστιανούς, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως δι' ἐξόδων της ἀνεγείρει διὰ τοὺς Τούρκους νέα τεμένη διὰ τὴν λατρείαν των.

Αὐστηρόταται ὡς εἴπομεν ὑπῆρξαν ἰδίᾳ αἱ δοθεῖσαι διαταγαὶ πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἁρπαγέντων ἀντικειμένων ὁ κ. Νομάρχης πράγματι οὐ μόνον κατέστησεν ὑπευθύνους τὰς εἰς τὰς κωμοπόλεις ταύτας Δημογεροντίας ἀλλ' ἔταξε καὶ προθεσμίαν μέχρι τῆς αὔριον μεθ' ἣν ὅστις δήποτε φωραθῇ κατέχων ζῶον ἢ πρᾶγμα ἀνῆκον προηγουμένως εἰς Τοῦρκον θὰ συλλαμβάνεται ὡς κλέπτης καὶ θὰ παραπέμπεται ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης τοῦ κ. Νομάρχου μας εἰς τὰς ὡς ἄνω κωμοπόλεις οἱ Τοῦρκοι κάτοικοι ἔμειναν κατευχαριστημένοι ἰδιαιτέρως δὲ ὁ Σοφ. Μουφτῆς ὅστις καὶ κατ' ἐπανάληψιν ηὐχαρίστησε τὸν κ. Διοικητικὸν Ἐπίτροπον θερμότατα.

Ο ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ

Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἕλδα» τῆς Ἀχαϊκῆς διῆλθε χθὲς προερχόμενος ἐκ Λήμνου καὶ μεταβαίνων εἰς Πειραιᾶ ὁ περίφημος πλέον διὰ τὴν ἀπὸ Πρεβέζης μέχρις Ἰωαννίνων πτῆσιν του ἀεροπόρος τοῦ στρατοῦ τῆς Ἠπείρου κ. Μουτούσης.

Τὸν κ. Μουτούσην ὑπεδέχθησαν ἐνταῦθα μετ' ἐκτάκτων ἐκδηλώσεων τιμῆς οἱ συντυχόντες αὐτῷ χθὲς πρόκριτοι Μυτιληναῖοι ἐν τῇ Λέσχῃ Προόδῳ, πρὸς οὓς ὁ κ. Ματούσης διηγήθη τὰ τῆς προχθεσινῆς ναυμαχίας ἧς ὑπῆρξεν αὐτόπτης μάρτυς λίαν ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας.

Ἐκ τῶν λεπτομερειῶν τούτων τοῦ κ. Ματούση, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀφηγήσεων ἄλλων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ μεταβαινόντων ἐκ Λήμνου εἰς Πειραιᾶ, πράγματι τὸ «Τουργοὺτ Ρεΐς» ὡς καὶ τὸ Μεσουδιὲ ἀνεφλέγησαν καὶ κλίναντα πρὸς τὰ δεξιὰ ἐδέησε νὰ καλυφθῶσι, τὸ «Τουργοὺτ Ρεΐς» ἰδίᾳ, παρ' ἄλλου τουρκικοῦ θωρηκτοῦ ὅπως κατορθώσωσι νὰ σωθῶσιν εἰς Δαρδανέλλια. Ἐν γένει δύναται ἀσφαλῶς νὰ λεχθῇ ὅτι πλεῖσται τουρκικαὶ μονάδες εἶναι κατεστραμμέναι, ἀπωλέσασαι διὰ παντὸς τὴν μαχητικήν των ἀξίαν.

Ο ΑΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Τὸ «Χαμηδιὲ» τὸ διαφυγὸν ἐκ τῶν Δαρδανελλίων τουρκικὸν εὔδρομον κατ' εἰδήσεις τῶν διελθόντων χθὲς τῆς πόλεώς μας ἐκ Λήμνου ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ φαίνεται βέβαιον ὅτι μετὰ τὸ ἐν Σύρῳ ἀνδραγάθημα (!) του μετέβη πράγματι εἰς Πὸρτ-Σαΐτ, ὁπόθεν πιστεύεται ὅτι βιαζόμενον νὰ ἀφοπλισθῇ, θὰ προτιμήσῃ νὰ διασωθῇ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀραβίας ὅπου θ' ἀναμείνῃ μέχρι λήξεως τοῦ πολέμου.

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν εἰς τὴν πόλιν μας ἐκδιδομένων ἐφημερίδων, συνελθόντες ἀπὸ κοινοῦ συνέταξαν καὶ ἀπέστειλαν εἰς διαφόρους Ἰταλικάς, Ἀγγλικάς, Γαλλικὰς καὶ Ρωσικὰς ἐφημερίδας τηλεγραφικῶς τὴν κάτωθι συναδελφικὴν ἔκκλησιν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν νησιωτ. πληθυσμῶν καὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Τὸ τηλεγράφημα ἔχει ὡς ἑξῆς :

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Μυτιληναϊκοῦ τύπου ποιούμενοι ἔκκλησιν εἰς τὰ αἰσθήματα ἀλληλεγγύης τὰ ὁποῖα συνδέουσιν αὐτοὺς πρὸς τοὺς συναδέλφους των τοῦ Ἰταλικοῦ, Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ρωσικοῦ τύπου, τολμῶσι νὰ ἀπεκδέχωνται παρ' αὐτῶν συμπαθῆ ὑποστήριξιν διὰ τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζουσι ὑπὲρ τῆς ὁριστικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Λέσβου ὡς καὶ τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς πλέον ἀπεχθοῦς τυραννίας καὶ ὑπὲρ τῆς ὁριστικῆς αὐτῶν ἑνώσεως μετὰ τῆς Μητρὸς Πατρίδος τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τὸν νικηφόρον πράγματι ἀγῶνα τὸν ὁποῖον αὕτη ἀνέλαβε διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν νησιωτικῶν πληθυσμῶν, τὰ προαιώνια αὐτῆς δίκαια πρὸς περισυλλογὴν τῶν νήσων εἰς τοὺς μητρικούς της κόλπους, ἔλαβον ἓν ἐπὶ πλέον αἱμοσταγὲς κῦρος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ σκεπτομένου καὶ πεπολιτισμένου κόσμου.

Μετ' ἐμπιστοσύνης λοιπὸν ἀπευθύνονται εἰς τοὺς ἐνδεδειγμένους ὑπερασπιστὰς παντὸς δικαίου ζητήματος, τοὺς συναδέλφους αὐτῶν τοῦ εὐγενοῦς Ἰταλικοῦ, Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ, Ρωσικοῦ ἔθνους, τῶν ὑπερμάχων τούτων τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

Αἱ ἐφημερίδες
«Σάλπιγξ»
«Λέσβος»
«Λαϊκὸς Ἀγών»

ΕΠΑΞΙΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ὡς ἐγράφη ἤδη διωρίσθησαν συμβολαιογράφοι τῆς πόλεώς μας οἱ ἐκ τῶν ἀρίστων αὐτῆς νομομαθῶν κ.κ. Μολίνος καὶ Ἀρ. Μάνδρας.

Ὁμολογουμένως ἡ ἐμπιστευτικὴ αὕτη θέσις δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνατεθῇ μᾶλλον ἐπαξίως παρὰ τῆς Ἀξ. Διοικητικῆς μας Ἀρχῆς ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τούς τε διωρισθέντας καὶ τὴν διορίσασαν.

ΤΑ ΚΑΛΑΝΔΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ἀντάξια καὶ τῆς εὐγενοῦς ἐμπνεύσεως τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μας καὶ τοῦ φιλοπάτριδος Μυτιληναϊκοῦ δημοσίου ὑπῆρξαν τ' ἀποτελέσματα τῶν Καλάνδων, τὰ ὁποῖα ἔψαλλον οὗτοι περιελθόντες τοὺς οἴκους ἀνθρώπων πάσης τάξεως κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων τῆς Πρωτοχρονιᾶς καὶ τῶν Φώτων. Τῷ ὄντι τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰς πέντε περιφορὰς ἀνῆλθεν εἰς τὸ στρογγύλον ποσὸν τῶν φρ. 2236,05 τὰ ὁποῖα χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι οἱ εὐγενεῖς νέοι κατέθεσαν εἰς χεῖρας τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐράνων ὑπὲρ τῶν Οἰκογενειῶν τῶν φονευθέντων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς νήσου μαρτύρων, κ. Βαμβούρη ὅστις ἐν ἄκρᾳ συγκινήσει ηὐχαρίστει ἐνθουσιασμένος διὰ θερμοτάτων ἐκφράσεων.

Οἱ μαθηταὶ ἔψαλλον ποιήματα τοῦ καθηγητοῦ κ. Μιχαηλίδου. Λυπούμεθα διότι μὴ δυνάμενοι ν' ἀναγράψωμεν ἐλλείψει χώρου τὰ ὀνόματα τῶν μετασχόντων τῆς ὡραίας καὶ εὐγενοῦς ταύτης πράξεως μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μας, ὧν οἱ πλεῖστοι τελειόφοιτοι, ἐπαινοῦμεν αὐτοὺς καὶ σεμνονόμεθα διότι ἡ ὡραία πατρίς μας μέλλει ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν νὰ συνεχίσῃ τὰς μηδέποτε διακοπείσας λαμπρὰς παραδόσεις τῆς εὐάνδρου νήσου μας.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ

Χθὲς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀγιάσου συνελθὸν ἐψήφισε ὅπως μία ὁδὸς ὀνομασθῇ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κατοχῆς,

Ὁδὸς Ἀπολλοδώρου Συρμακέζη

ΑΣΤΥΙΑΤΡΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα τὸν διορισμὸν τοῦ λαμπροῦ ἐπιστήμονος καὶ ἡμετέρου φίλου κ. Δημ. Καραντζίδου ὡς ἀστυιάτρου Καλλονῆς καὶ τῶν πέριξ.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι εὐδοκίμως θὰ σταδιοδρομήσῃ εἰς τὴν νέαν του θέσιν (ὡς διατελέσας ἄλλοτε καὶ δημαρχιακὸς ἰατρὸς Καλλονῆς) πρὸς χαρὰν τῶν ἀπειραρίθμων αὐτοῦ φίλων. Η «Λέσβος» διαβιβάζει αὐτῷ θερμὰ συγχαρητήρια.

ΡΗΓΑΣ ΡΑΓΙΑΣ

Εἶναι τὸ ψευδώνυμον ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πλέον ἐνθουσιώδεις καὶ καλλικελάδους ποιητάς μας, τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ προσλαμβάνει ἰδιάζον ὕφος προκειμένου περὶ τῆς παμφιλτάτης Ἑλλάδος μας. Ἀτυχῶς δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκαλύψωμεν εἰς αὐτοὺς τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ ἕνεκα εὐνοήτων λόγων, τοῦ ποιητοῦ ζῶντος εἰς τὴν γείτονα Τουρκοκρατουμένην Ἀνατολήν. Συνιστῶμεν μόνον εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὴν ἀνάγνωσιν τῆς σημερινῆς μεταφράσεως του ἐπιφυλασσόμενοι προσεχῶς νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἄλλα ἐμπνευσμένα ἰδικά του ποιήματα.

ΕΡΑΝΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΥΣΤΙΓΝΩΝ

Η Κοινότης Μυστιγνῶν μέχρι σήμερον προσέφερεν ὡς συμβολὴν της εἰς τὸν Ἐθνικὸν Ἔρανον τὸ ποσὸν τῶν 4 χιλ. 450 φράγκων.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Η ἐπιτροπὴ τῶν Τούρκων ἡ ἐπιδώσασα σήμερον πρὸς τὸ ἑσπέρας εἰς τοὺς Προξένους τῶν Μ. Δυνάμεων τὸ ψήφισμα περὶ ἑνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἦναι ἀδύνατος ἡ ἐπαναφορὰ αὐτῆς ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς Μουχλὶν ἐφέντην Σεζαῒ ἐφέντης καὶ Ἰχσὰν ἐφέντης.

ΑΠΩΛΕΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

Ἀξιωματικός τις ἀπώλεσε καθ' ὁδὸν δύο φλωριά, τὸ ἓν Κωνσταντινᾶτον καὶ τὸ ἕτερον μεγαλείτερον Ρωμαϊκόν.

Ἐπειδὴ ταῦτα τυγχάνουν οἰκογενειακὸν του ἐνθύμιον, παρακαλεῖ ὅπως ὁ εὑρὼν αὐτὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας ἢ εἰς τὰ γραφεῖά μας καὶ θὰ ἀμειφθῇ γενναίως.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ἀγγέλλεται ἡμῖν ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐφορείας ὅτι τὰ μαθήματα τῶν Σχολείων ἄρχονται ἀνυπερθέτως μεθαύριον Πέμπτην 10 Ἰανουαρίου.

ΘΙΑΣΟΣ ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι κατόπιν συνεχοῦς προσκλήσεως ὑπὸ τῆς ἀξ. διευθύνσεως τῶν Κινηματοθεάτρων μας ἡ παγκοσμίου φήμης μεγάλη τραγῳδὸς δεσποινὶς Μαρίκα Κοτοπούλη συγκατετέθη νὰ δώσῃ μερικὰς παραστάσεις εἰς τὸν «Ἀλκαῖον». Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν τὴν ὑποκριτικὴν δεινότητα καὶ ἀξίαν τῆς καλλιτέχνιδος ποὺ ἐδόξασε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἁμιλλωμένη πρὸς τὰς καλλιτέρας ἀλλοδαπὰς συναδέλφους της. Ὅλα τέλεια. Καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ἀπαρτίζοντα τὸν πολυμελῆ θίασόν της, ποὺ εἶνε τὰ ὀνομαστότερα τοῦ θεατρικοῦ κόσμου, καὶ ἡ σκηνοθεσία τῶν ἔργων, σκηνοθεσία Βασιλικοῦ καὶ Δημοτικοῦ Θεάτρου Ἀθηνῶν, καὶ τὸ ρεπερτουάρ της ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἔργα ἐκλεκτά, ἀρχαῖα καὶ νεώτερα, ποὺ τῆς ἀπέδωσαν τὴν φήμην καὶ τὴν ἔκαμον νὰ πλέῃ πάντοτε εἰς ὠκεανοὺς Δόξης καὶ εὐκλείας.

Η κλασικὴ τραγῳδὸς δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ εὕρῃ ἀνάλογον ὑποστήριξιν ἀπὸ τὸ φιλόμουσον καὶ φιλελεύθερον κοινὸν τῆς πόλεώς μας, ποὺ εἶχε τὸ εὐτύχημα ἄλλοτε νὰ τὴν καταχειροκροτεῖ φρενιτιωδῶς κατὰ τοὺς πρώτους τῆς βηματισμοὺς πρὸς τὴν θείαν τέχνην καὶ νὰ τὴν ἐνδυναμώνῃ εἰς τὸ ὡραῖον καὶ ἔνδοξον στάδιόν της.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΑΞ. κ. ΣΥΡΜΑΚΕΖΗ ΕΙΣ ΑΓΙΑΣΟΝ

Προχθὲς τὴν πρωίαν ἐξέδραμεν συνοδευόμενος παρὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Ταμβακίδου καὶ τῶν κ. κ. Ε. χάρου χειρούργου καὶ Ἀλκ. Μαριγλῆ. Ἐγένετο δὲ δεξίωσις ἀποθεωτικὴ 1 ὥραν μακρὰν τῆς Ἀγιάσου ἐπερίμενεν ὁ κόσμος. Μὲ φρενιτιώδη χειροκροτήματα καὶ ζήτω, φωνάζοντες, ὁ ἐλευθερωτὴς τῆς Νήσου μας κ. Συρμακέζης. Μόλις φθάνουν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Ἀγιάσου οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν διδασκαλισσῶν καὶ διδασκάλων. ζητοκραυγάζουν καὶ ψάλλουν θούριο ἄσματα.

Ἀμέσως ἡ ἅμαξα σταματᾷ, ὅτε δύο μαθήτριαι μὲ γαλάζια φορέματα τῶν προσφωνοῦν ἐμμέτρως· κατόπιν ἡ παρέλασις προχωρεῖ πρὸς τὴν πόλιν τὴν σημαιοστόλιστον καὶ μυρτοστόλιστον ἐν μέσῳ συνωστισμοῦ τοῦ πλήθους ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν φθάνουν εἰς θέσιν Σταυρὸν ὅπου εὑρίσκεται ἡ πρώτη ἀψὶς μὲ τὰς λέξεις «ὡς εὖ παρέστητε ὦ ἀρχηγὲ τοῦ τόπου, Συνταγματάρχα κ. Ἀπολλόδωρε Συρμακέζη».

Ἐκεῖ κατεβαίνουν τῆς ἁμάξης ὅπου γίνεται στρατιωτικὴ ζώνη ὑπὸ τοῦ ἀγήματος τῶν πεζονευτῶν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ καλοῦ σημαιοφόρου κ. Α. Σκοπελίτου καὶ τὸν προσφωνεῖ ἐκ μέρους τῆς πόλεως ὁ Σχολάρχης κ. Δ. Κύπριος· καταλλήλως πλέξας τὸ ἐγκώμιον αὐτοῦ. Κατόπιν ἡ πομπὴ προχωρεῖ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὅπου ψάλλεται σύντομος δοξολογία. Τὸν προσεφώνησε μετὰ τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ κ. Α. Μαριγλῆς εἰπὼν ὅτι μόνος πόθος του ἦτο ὅπως φέρῃ πρῶτος εἰς τὴν πατρίδα του τὸν ἀρχηγὸν τῆς κατοχῆς καὶ ἐπέτυχε, ζητωκραυγάσας ὑπὲρ αὐτοῦ κ. τ. λ. μετὰ τοῦτο ἐπορεύθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Π. Χ. Δουκάρου ὅπου ἐγευμάτισαν, πάνυ εὐγενῶς παραχωρήσαντος τὴν οἰκίαν του. Ἐκεῖ ἔρρευσεν ἄφθονος ὁ καμπανίτης καὶ προπόσεις πρὸς τιμήν του πολλαὶ ἠγέρθησαν.

Μετὰ ταῦτα ἐπορεύθη εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Κοινότητος ὅπου ἐδέχθη τοὺς ἄρχοντας καὶ προκρίτους τῆς Κοινότητος, ἠρώτησε περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου καὶ ἂν εἶνε εὐχαριστημένοι ἐν ἐξάλλῳ δὲ ἐνθουσιασμῷ τὸν ἐπεφήμησαν. Χθὲς δὲ τὴν πρωίαν ὅτε ἀνεχώρει δὲν περιγράφεται τί ἔγινε ὁ κόσμος ὅλος πάλιν ἅμα οἱ κώδωνες ἤρχισαν νὰ κρούουν ἀμέσως συνεσωρεύθη πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δουκάρου ὅπως τὸν προπέμψῃ. Νέος πανζουρλισμός· ἔφθασαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Τριάδος ὅπου πάλιν ἐψάλη δοξολογία καὶ τὸν προέπεμψαν ὅλος ὁ κόσμος μετὰ τῶν μαθητῶν 1 ὥραν μακρὰν τῆς Ἀγιάσου.

† Πιπίνα Σκουρτέλλη

Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη μετὰ εἰλικρινῶν ἐνδείξεων λύπης σεβαστὴ δέσποινα ἡ Πιπίνα Σκουρτέλλη μήτηρ τοῦ παρὰ πάντων ἐκτιμωμένου δικηγόρου καὶ τέως προσωρινοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀστυνομίας τῆς Κατοχῆς κ. Θεόφρ. Σκουρτέλλη, ἀφίσασα βαθυτάτην εἰς πάντας τοὺς γνωρίσαντας αὐτὴν τὴν ἐνθύμησιν ἐναρέτου καὶ εὐεργετικῆς ὑπάρξεως. Γαῖαν ἔχοι ἐλαφράν.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι δι' ἐπικερδῆ ἐπιχείρησιν εἰς Θεσσαλονίκην, Λῆμνον, Μυτιλήνην, καὶ Χίον.

Διεύθυνσις : *Ἰω. Πριταρίδην*
Ὁδὸς Σωκράτους 2
Ἀθήνας
1—10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῶν κ. κ. Εὐαγγέλου Σαρῆ καὶ Εὐαγγέλου Βυγιατζῆ ἐν Παμφύλοις εὑρίσκονται Τοῦβλα, Κεραμίδια καὶ Πυρῆνα καμένη διὰ θέρμανσιν συνεπῶς, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τοιούτων ἂς ἀποτανθοῦν εἰς τοὺς ἄνω κυρίους εἰς Πάμφυλα. 4—5